

Orientacions per avaluar les necessitats de suport complementari (annex 2)

Aquestes orientacions fan referència a l'annex 2 de la Resolució de 15 de març de 2016, de la Direcció General d'Educació Infantil i Primària, que estableix el procediment que cal seguir i els protocols que han d'utilitzar els equips d'assessorament i orientació psicopedagògics (EAP), per a l'elaboració dels dictàmens d'escolarització dels alumnes amb necessitats educatives especials i dels informes d'alumnes amb necessitats educatives específiques derivades de situacions socioeconòmiques o socioculturals desfavorides o associades a una nova incorporació al sistema educatiu.

Els centres educatius disposen de recursos humans a la seva plantilla (tutors, mestres d'educació especial, especialistes d'orientació educativa, hores d'atenció a la diversitat, mestres d'audició i llenguatge, educadors d'educació especial, etc.) i al sector (logopedes, fisioterapeutes, etc.) que proporcionen suport als alumnes amb necessitats educatives especials en els entorns habituals del centre.

A més, en alguns moments de l'escolaritat de determinats alumnes cal intensificar aquest suport amb personal de suport complementari a aquell de què disposa el centre, amb la qual cosa cal comptar amb un protocol que:

- indiqui, de manera clara, quin tipus de necessitats té l'alumne,
- doni una mesura objectiva de la intensitat del suport necessari,
- garanteixi que tots els alumnes s'avaluen amb el mateixos paràmetres.

Per tot això, en aquesta Resolució es proposa utilitzar l'annex 2, adaptat del protocol que s'utilitza al País Basc.

Tipus de necessitats que identifica el protocol i que es concreten en els àmbits següents:

1. Cura i higiene personal
2. Mobilitat i desplaçaments
3. Regulació del comportament i la comunicació
4. Salut i seguretat

Procediment d'ús

Quan cal sistematitzar quin tipus de necessitats té un alumne i quina intensitat de suport requereix, vinculada al dictamen d'escolarització o a altres situacions, l'EAP ha d'emplenar el *Protocol per avaluar les necessitats de suport complementari*, basant-se en l'observació directa i en la informació que ha facilitat la família o altres professionals implicats.

El protocol permet sistematitzar quin tipus de necessitat de suport cal preveure per a l'alumne en cadascun dels àmbits ja comentats anteriorment.

Amb el protocol també s'obté una puntuació total que permetrà ordenar tots els alumnes susceptibles de disposar d'aquest suport en quatre tipus d'intensitat, tal com es reflecteix en el quadre següent:

Tipus de suport	Grau d'intensitat
Suport intermitent	1 - 8
Suport limitat	9 - 22
Suport extens	23 - 50
Suport generalitzat	51 - 81

Cal recordar que aquest annex dona informació sobre **quin tipus i quina intensitat de suport** necessita un alumne en concret, però **no indica** quina persona l'hi ha de donar, de quina manera, en quins moments, amb qui podrà compartir l'atenció, etc.

En tot cas, **no hi ha una relació directa entre el grau d'intensitat de suport que s'obté al protocol i la quantitat de suport educatiu complementari de què haurà de disposar el centre** per atendre aquest alumne, sinó que, amb aquesta finalitat, s'han de tenir en compte les qüestions següents:

- Les mesures i els suports d'atenció a la diversitat –universals, addicionals o intenses– que ja té previstos el centre i que afavoriran especialment l'atenció a les necessitats d'aquest alumne.
- La globalitat de necessitats específiques de suport educatiu dels alumnes del centre i, concretament, d'altres alumnes amb necessitats educatives especials del seu grup, nivell o cicle.
- Els recursos humans dels quals ja disposa el centre i que poden donar resposta a les necessitats de l'alumne.
- La reorganització dels recursos existents en el centre, a partir de les necessitats globals detectades, en què s'inclouen els d'aquest alumne.

La planificació d'un suport ha d'anar acompanyada dels criteris per a l'esvaïment d'aquest. És per això que les necessitats de suport complementari dels alumnes s'hauran de revisar i adequar cada curs en funció de l'avenç en el grau d'autonomia de l'alumne i de la capacitat del centre per promoure'n la funcionalitat.

Carme Ortoll Grífols
Directora general d'Educació Infantil i Primària

Barcelona, 15 de març de 2016